

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: V. Jomiru-Niculiță
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secrieru și A. Danilov

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Russu împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, cu privire la obligarea efectuării recalculării plății pentru consumul de apă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015,

a c o n s t a t a t:

La 03 aprilie 2015, Andrei Russu a depus cerere de chemare în judecată împotriva CCL nr. 51, cu privire la obligarea efectuării recalculării plății pentru consumul de apă.

În motivarea pretențiilor a indicat că în ordinul de încasare a numerarului nr. 122865683 parvenit de la ÎM „Infocom”, pentru luna februarie 2015, nu au fost corect reflectați indicii reali ai contorului de evidență pentru consumul de apă instalat în apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău, respectiv s-a creat o datorie neîntemeiată.

Reclamantul menționează că la 10 februarie 2014, a informat administrația CCL nr. 51 printr-o scrisoare despre faptul că începând cu 01 august 2013, în apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău nu locuiește nimeni și a solicitat de a lua în considerare acest fapt la calcularea plății pentru serviciile comunale, iar la 31 octombrie 2014, a expediat în adresa pîrîtului o scrisoare, prin care a solicitat stoparea acțiunilor de hărțuire morală și materială, prin aplicarea nemotivată a datelor eronate privind consumul de apă.

Necătând la faptul că vecinii au confirmat că în apartamentul nominalizat nu locuiește nimeni, CCL nr. 15 a solicitat dovezi privind consumul energiei electrice, care

au fost prezentate de către el, însă ultima, considerând neveridice și falsificate facturile prezentate, a făcut o interpelare la ÎCS „RED Union Fenosa” SA pentru a obține o confirmare asupra lipsei falsificării conturilor de consum pentru energia electrică din apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău, iar prin răspunsul ultimei a fost confirmat faptul că suspiciunile administrației CCL nr. 51 nu erau fondate.

Precizează reclamantul că ulterior, CCL nr. 51 a început să stabilească pentru apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău un consum de minim 18 m³ de apă lunar, cu obligarea locatarului să achite acest consum, în așa mod pîrîtul a indicat un consum de apă ireal de 1041 m³, pentru care urmează să achite o datorie în sumă de 2317,53 lei.

Specifică Andrei Russu că conform ultimului bon de plată, contorului de evidență a consumului de apă, i-a expirat termenul de verificare la 21 aprilie 2014. Personal a transmis contabilului CCL nr. 51, la 10 februarie 2014, copia buletinului de verificare a contorului de apă, conform căruia contorul a fost verificat și admis pentru utilizare până la 24 ianuarie 2019.

Consideră că prin acțiunile abuzive, ilegale ale administrației CCL nr. 51, se încalcă drepturile sale protejate prin lege.

Solicită Andrei Russu obligarea CCL nr. 51 de a corecta datele de evidență a consumului de apă pentru apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău și de a indica în ordinul de plată pentru locatarul apartamentului nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău suma pentru consumul real de apă în mărime de 415,23 lei, cu excluderea sumei de 1736 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27 octombrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Russu împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 51, cu privire la obligarea efectuării recalculării plății pentru consumul de apă a fost admisă. A fost obligată CCL nr. 51 să excludă suma de 1736 lei din factura de plată a consumului de apă pentru apartamentul nr. 69 din bd. Moscovei, nr. 2, mun. Chișinău, care aparține lui Andrei Russu (f.d. 51, 86).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 27 mai 2016, CCL nr. 51 a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, a fost respins apelul declarat de CCL nr. 51, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015 (f.d. 122, 123-129).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și care nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele

dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 01 august 2017, Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de ape și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 22 mai 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 130), fiind recepționată de către recurent la 06 iunie 2017 (f.d. 137).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 1 septembrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 2 octombrie 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care intimatul Russu Andrei a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă

recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cooperativa de construcție a locuințelor nr. 51 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea